

✠ ПОГАНАЈ БОГЪ

ČASOPIS EVANGELSKICH SERBOW

9. číslo · ISSN 0032-4132

Budyšin, september 1981

Lětnik 39

Prědowanje na cyrkwiskim dnju w Chwaćicach wo Matej 16, 13–20

Blaise Pascal, kiž běše před někak 300 lětami žiwy, bě hižo jako džěčo wobdarjeny za matematiku. Jeho nan to rady njewidžeše. Wón so boješe, zo přez zaběranje z matematiku wšo druge zanjecha. Tohodla wza jemu wšitke matematiskje knihy přeč. Pascal pak swoju lubowanu matematiku njespući. Wězo knihi za to wjac njeměješe, ale hdžežkuli běše to jemu móžne, rysowaše matematiskje figury, kaž kruhi, třiróžki a podobne wěcy — samo z wuhlom na kamjenje. Jako 12lětny hólc bě tak bjez knihow wulku ličbu matematiskich zakonjow namakał. Přez přemyslowanje a pospyty je wón tute zakonje namakał. To nam pokaza, zo hodži so wjele přez přemyslowanje namakać a přez pospyty wuslědźić. Zrozumliwje je, zo spytaja ludžo tak tež wotmołwu dóstać na prašenje: „Štó je Jězús?“

W našim wotrězku Swjateho pisma čitamy, zo sebi někotři myslachu: Jězús, to njeje nichtón druhi hač Jan Křćenik, kiž je z jastwa twóchnyl. A njeběše přenje skutkowanje Jězusa runje w tym času, hdyž Křćenika do chlódny tyknychu? Někotři pak sebi myslachu: Jězús je wulki profeta. Wón je předchadnik Mesiasa. Z tym pokazaja, zo sebi Jězusa jara česća. Profet kaž sławny Elias abo wulki Jeremias wón je!

Kajke pak su džzensniše wotmołwy na prašenje: Štó je Jězús?

Jězús běše wulki rjek, kiž chcyše za chudych wustupować, ale bohaći tehdomnišeho časa jeho zamordowachu. Abo so praji: Jězús je mudry wučer čłowjestwa, kiž chcyše lud k lěpšemu wukublać, ale čłowjestwo to njespózna a jeho mori. Abo druzi praja, zo je Jězús załožer wulkeje nabožiny, kaž na přikład tež Mohammed, a je za swoje ideje do smjerće šol. Tajke abo podobne wotmołwy drje bychmy džzensa na naše prašenje dóstali. Ale wšitke tute wotmołwy maja to jedne zhrmadne: Woni su čłowjeske přemyslowanja a nahlady. Z tym runaja so tym, štož wo Pascalu a matematice prajach. Ale što to mje stara? Hač je Jězús abo mudry čłowjek abo załožer wulkeje nabožiny abo něšto podobne, to drje je zajimawe prašenje w diskusiach. hdyž so wo tym reči, što wo Jězusu myslimy, a wo tym so da wulkotnje rečeć, ale hdyž je diskusija nimo, wostanje wšo, kaž je prjedy było. Z mojim žiwjenjom to nima ničo činić. Jězús

Cyrkej w Lejnje pola Łutow (Geierswalde)

wostanje potom historiska postawa, kaž na přikład Napoleon abo Alexander Wulki. Je zajimawe, něšto wo nich wědžeć, ale moje žiwjenje z tym ničo činić nima. Što stara mje rjek abo mudry čłowjek abo wulki ženij, kiž je před nimale 2 000 lětami žiwy byl?

Tak to pak z Jězúsom wostać njemóže. Wón so praša: „Za koho maće wy mje?“ Nětko njemóžeš wo tym rečeć, što druzi měnja abo kajke měnjenja a nahlady sy wo nim słyša. To pak so hižo dótka mojeho žiwjenja.

Pětr tež neutralny njewostanje. Wón wotmołwje z puca njeńdže, ale praji w mjenje wšitkich wučomnikow: „Ty sy Chrystus, žiweho Boha Syn.“ To je wjac hač ludžo prajachu. hdyž měnjachu, zo je Jězús profeta.

To je najwjetše, štož so prajić hodži: Ty sy Chrystus; boži Syn! Kak su Pětr a wučomnicy to spoznali? Přez přemyslowanje drje nic. Zo je Jězús, chudy čłowjek, syn Jozefa a Marje, wot wučenyh a pobožnych zaccpěty, boži Syn, wo tym su woni mało widželi. Tež za Pětra a za druhich wučomnikow tute spóznaće njeje samozrozumliwe! Přez přemyslowanje woni k tomu dóšli njejsu, ale Bóg je jim to prajił. „Čěło a krej njejestej čí to zjewiěj, ale mój Wótc w njebesach“, praji Jězús. Potajkim je Bóg to jemu zjewił, hdyž něchtón spóznaće: Jězús je wjac hač załožer nekajkeje nabožiny abo wulki rjek. We nim přińdže Bóg sam k nam, zo by nas wumóhl. We tym so wučomnicy wot druhich rozeznawaja: Jim je Bóg zjewił, zo je Jězús zbóžnik a boži

Syn. Někto so k njemu wuznawaja! Woni so njerozeznawaja wot druhich přez originalne mysle wo Jězusu, ale přez bože zjewjenje.

A hdže stejimy my? Činimy sebi tež swoje mysle wo Jězusu kaž mnozy? Abo damy sej wot Boha zjewić, što Jězus je, kaž sebi to Pětr a či druzy wučomnicy zjewić dachu? Kóždy dyrbi na prašenje wotmołwu dać: Za koho maš ty Jězusa?

Jeli je za nas Jězus boží Syn, potom so w našim žiwjenju to wuskutkuje. Stušamy potom do Jězusoweje wosady, do cyrkwyje. Haj, smy potom džěl cyrkwyje, tych, kiž do Jězusa wě-rja. Ale potom so tež k njemu wuznawamy. Cyrkej (a to smy my) ma wuznawaca cyrkej być, nic cyrkej wšelakich nahladow a měnjenjow. Zakład cyrkwyje je a wostanje Chrystus, abo cyrkej wjac cyrkej njeje.

Potom pak, tež wěmy: Chrystus njeje jenož fundament cyrkwyje, ale Chrystus sam twari cyrkej. „Na tu skału natwarju swoju cyrkej“, praji Jězus, nic „wy budžeće twarić“. Njezaleži potajkim na našich kmanoscach, hač cyrkej wobsteji abo nic. Chrystus twari cyrkej; a to po swojim planje. A je možno, zo su časy, kiž so nam zdadza być rozbiće cyrkwyje, po Chrystusowym planje runje časy wulkeho twarjenja. Znajmjeńša mamy jeho slubjenje: „helske wrota ju njepewinu“.

Zakład a zdobom twarski mišter cyrkwyje je Chrystus. My cyrkej sami njetwarimy, ale smy cyrkej. To pak njerěka, zo můžeme ruce do klina položiť a čakać, što so stanje. Chrystus chce, zo sobu pomhamy při twarjenju cyrkwyje. „Ty sy Pětr, a na tu skału natwarju swoju cyrkej“, praji Jězus. Potajkim chce Jězus swoju wosadu přez naše sobudžeło twarić. Smy pomocnicy. To wšak njeje telko kaž twarski mišter, dokelž ma so pomocnik po woli mištra měć a tak twarić, kaž to mišter chce, a nic kaž so jemu to zda prawje być. Ale pomocnik być je tola wulki nadawk. Mišter, Jězus Chrystus, chce nas do služby wzać! My jemu njejsmy přemali. Wón nam tute džeło dowěri.

Cyrkej — to smy my. Tak rěka heslo tutoho cyrkwinskeho dnja. Cyrkej, to smy my, kiž do Chrystusa wěrimy, kiž so k njemu wuznawamy, kiž smy pomocnicy při twarjenju cyrkwyje. Tak praji nam Swjate pismo. Njeh so džensa na cyrkwiskim dnju něšto wo tym praji, kak můžeme pomocnicy być. To sebi za džensniši džen přēju. Albert

Kladno (ČSSR: (ena) 39. rōčnicu zničenia wsv Lidice přez fašistow wobeńdže regionalny wuběrck CFK w ČSSR ze seminarom w tutym měsće na temu: „Fašizm — antifasizm — neofasizm — napřečiwne reakcije“. Přitomni běchu zastupierio CFK z NDR, ZRN a Zapadneho Berlina. W kōńcnym wozjewjenju praji so: „Jako křesćenjo, kotrychž woła ewangelij. mamy za našu winowatosć, swój hłos přečiwo wšěm zjawam neofasizma pozběhnyć...“ Na seminaru wobdžełlichu so wiedzniec wšitkich njekatolskich cyrkwyjow w ČSSR.

Serbski wosadny džen 27. septembra w Ptačecach a Lejnje

Přede mnu leži „Pomhaj Bóh“, julijske čislo lěta 1956. W nim su tři wobrazy cyrkwyje w Lejnje pola Wojerec a wěsty „W.“ (što drje to je?) rozprawja pod nadpisom „Běchmy po puću“ wo wulěće Njeswaćidlskeje wosady do Wojerowskich kōncin — jara zajimawa rozprawa!

Někto, 25 lět pozdžišo, dojeđu sej zaso někotři do Ptačec a Lejna na přeni serbski wosadny džen dnja 27. septembra. Dopoldnja su kemše w Ptačecach a popoldnju budžemy w Lejnje.

Ptačecy rěkaja němsce „Tatzschwitz“ a Lejno „Geierswalde“. Wobě

Cyrkej w Ptačecach znutřka

wjesce slušatej zdawna cyrkwinsce hromadže, stej serbskej wjesce a stej jara starej. Chronikar mi předležaceje chroniki pisa, zo dyrbimy hač do lěta 1040 (starše hač Drježdžany!) wróćo hić, hdyž chcemy něšto wo nastaću Lejnianskeje wosady rozprawjeć.

Bohužel njemóžu cyłu chroniku woběju wjeskow wozjewić. Wona je zajimawa a saha woprawdže hač do zrudnych časow wróćo, jako, po baji, němski kral Heinrich I. w tutej wokolinje serbske wojska zbi. Tehdom dachu so potom přeni Serbjia tuteje kōnciny wukřeić.

Wěste je, zo bě w Lejnje cyrkej, ale z drjewa. Na kóždy pad je so tajka drjewjana cyrkej w lěće 1674 spaliła. Reformacija přewjedže so w Lejnje hišće za čas Luthera (1540). Kamjentna cyrkej natwari so w lětach 1678/79.

Ptačecy su wjetše hač Lejno (600 wobydleri), ale runje tak stare. Njeběchu ženje samostatna wosada, ale stajnje cyrkwinska wjes. Tež tu so drjewjana cyrkej w lěće 1789 wotpali. Džensniša cyrkej so runje w lěće 1790 natwari.

Ptačecy a Lejno stej wosadže, hdžež je hišće dobre, tež serbske cyrkwinske žiwjenje. Ale wonej matej so cyle sylnje wužadanjam našeho časa stajić: Brunicowe jamy su hižo wulki džěl zemje spōžřeli. A hdyž ani zemja, na kotrejž stejiš, wjac kruta njeje, što stanje so potom z wědomjom čłowjekow?

W lěće 1962 pisa farar Mirle, zo ludžo drje w změnach džělaja a su aktiwni w industriji, zo so pak tež cyrkwyje džerža. Hač je to tež džensa hišće tak? C. Pjeh

Wobhladajće sej „Hrodžišćo“!

Spočatk julija dōstach přeprošenje na zarjadowanje, kaž njeběch je do ta hišće dožiwił: na probowe předstajenje Čišinskeho „Hrodžišća“ w Němsko-Serbskim ludowym džiwadle w Budyšinje. Dokelž mējach hižo dowol, mōžach so předewzaću z połnym měrom wěnować a je dospōlnje njewobčeženy wot druhich staroscōw dožiwić.

Syla serbskich politiskich a kulturnych funkcionarow, wučerjo, katolscy a ewangelscy duchowni a serbscy wumělcy a wědomostnicy sedzachu w dowolowej drasće w přenich rynekach džiwadla, jako jich intendant Bjarnat Nowak přećelnje postrowi.

Potom widžachmy „Hrodžišćo“, přeni křoć wot powołanskeho džiwadla předstajene, k woswjećenju jubileja 125. narodnin Čišinskeho. Přitomny bě tež režiser poslednjeho předstajenja před 25 lětami, Pawoł Kmječ z Chrošćic. Tehdom so „Hrodžišćo“, abo „Na Hrodžišću“, kaž to prawje rěka, tež w domje džiwadla předstaji — sym to sam widzał a mój bratr hraješe sobu —, ale wot lajkow, Chrošćanskeje džiwadloweje skupiny pod nawodom Pawoła Kmjeća.

Koncepcija noweho předstajenja je, dać z hru pohon za naš čas. Dže w hrě tola wo to, zo skutkujetej dvě sylnej mocy: konserwatiwna, kotraž chce wobchować „wěru (pohansku)“ svojich wōtcow“ a progresiwna, kotraž widži, štož je so potom w stawiznach dopokazalo, w křesćanstwje tu doprědkarsku ideologiju, kotraž garantuje přichod.

W rozmołwje po předstajenju džěše jara wo změnjeny wukōnc hry. Nowe předstajenje je so wzdało „boha z mašiny“ (blysk z njebjes, kiž zarazy pohanskeho měšnika) a je město toho stajilo sadu „Tak tola njewumru podarmo“ syna serbskeho krala. To wězo njeje tak dramatiske, ale tola snadž bole wotpowěduje našemu džensnišemu myslenju.

Drasty hrajacych wosobow su jara rjane, jewišćowcy wobraz je poměrnje „jednory“, ale jara atraktiwny...

Premjera je 22. awgusta a potom je w běhu nazymy drje 10 předstajeni předwidžanych.

Wobhońće so z časom, hdy Waša skupina pojedže — na žadyn pad njesměće to zakomdźić! C. Pjeh

Redaktor Cyril Pjeh ma nowe telefonowe čislo: Riesa 72 83!

Slepjanki a druzi wopytwarjo cyrkwinskeho dnja 1981 w připoldnišej přestawce

Serbski ewangelski cyrkwinski dzeń lěta 1981

To tu je jenož jedna z třoch rozprawow wo lětušim cyrkwinskim dnju: předrowanje fararja Alberta je wažny dźěl tuteho dnja a rozprawa předrowanje wo soboće je runje tak wažny dźěl. Pozdžišo budźemy hišće čitać móc nutrnošć, kotruž je předsyda Serbskeho cyrkwinskeho dnja sobotu dźeržał.

Sto rozprawjeć wo njedźeli? Zo bě krasne wjedro? Zo bě dopoldnja cyrkej skoro poľna, zo běchu tam hosće ze susodnej Čěskosłowakskeje, kotrymž je so jara lubiło? To tak bě. Za mnje bě, jako do cyrkwyje přińdźech, překwapjenje, zo bě chětro wjele Serbowkow w Slepjanskej narodnej drasće tam. Haj, to bě derje, zo bě cyły bus ze Slepohu přijěl!

Předrowanje na kemšach móžeće na přenjeje stronje čitać. Liturgiju nawjedowaše předsyda farar Lazar. Postrowne słowa rěčachu wyši krajnocyrkwinski rada Ihmels, superintendent Kreß, farar Šolta-Wojerowski w mjenje biskopa Wollstadta a farar Albert-Budyski. Ihmels rěčeše wo tym, zo słušamy wšityc hromadze, při čimž, kaž njemějach jenož ja zacišć, akcent bóle na tym ležeše, zo słušamy my bóle k nim (Němcam), hač woni k nam! Kreß poda čistu, dobru teologiju, serbskaj fararjej wutrobite dobre słowa. Rjenje je, tajke postrowy slyšeć.

Pozawnowy chór ze svojim trubnjom kemše porjeńši.

Schadźowanje Centralneho wuběrka Swětoweje rady cyrkwjow

Druhi króč w jeho stawiznach (prěni raz bě to w Madžarskej) je tuťon wuběrka hosć w jednym socialistiskim kraju.

Wot 16. hač do 26. awgusta schadźuje so někak 130 člonow wuběrka w Drježdźanach. Wokoło nich su wězo slyšy žurnalistow a „stewardy“, tak zo budźe w tutym času 600–700 wukrajnikow w Drježdźanach.

Centralny wuběrka je najwyši gremij Swětoweje rady cyrkwjow mjez „Poľnozhrmadžiznami“.

Lětuše schadźowanje w Drježdźanach ma mjez druhim tež nadawk, přichodnu wulku zhrmadžiznu Swětoweje rady cyrkwjow, kotraž budźe 1983 we Vancouver (najjužno-zapadniši róžk Kanady), pripravować.

We wobłuku schadźowanja su zetkanja z cyrkwjemi w našej republice předwidžane. Tak je na příklad pónđzdu, 17. awgusta, ekumeniski wosadny wječor w nowozarjadowanym

woltarnišću Hodzijskeje cyrkwyje. Někotre sobustawy Centralneho wuběrka su tež sobustawy CFK. Nadžijamy so, zo budźeja někotři z nich naši hosće w Hodžiju.

Přeprašenje Wuběrka do Drježdźan je přinošk našeje cyrkwyje k financielnym problemam Swětoweje rady cyrkwjow. W Genfje, hdžež ma rada swoje sydło, je, kaž naš biskop jónu powědaše, „jara drohi plester“. Poskitk, tajke schadźowanje pola nas přewjesć, je tuž wulka pomoc.

Najebać toho je sej Wuběrka předewzał, hladajo na chudobu mnohich sobustawskich cyrkwjow wosebje z „Třećeho swěta“, schadźowanje tak skromnje kaž móžno wotměć. Tak njebudźeja sobustawy na příklad we wosobnych hotelach spać, ale w internatach university, kotrež je naše kniežerstwo k dispoziciji stajilo.

W přichodnym čisle rozprawjamy wo schadźowanju!

Připoldniša přestawka bě kaž stajnje zarjadowana. Porjeńšena bu přez to, zo so wšudže pisanješe wot Slepjanskich čapičkow a zo nam Slepjanki při připoldnišim spěwanju někotre ze svojich spěwow zaspěwachu.

Na popoldnišej hłownej a skónčnej zhrmadžiznje slyšachmy pjeć narěčow k temje cyleho dnja: „Cyrkej – to smy my“!

Wosadny farar Englert předstaji swoju wosadu jako wosadu Chrystusa jako dobrego pastyrja. Farar Cyril Pjeh rěčeše wo čitarjach časopisa „Pomhaj Bóh“ jako skupinje w cyrkwi. Diplomowy inženjer Radoměr Wićaz (Lubochow/Drježdźany) rěčeše bjez kóždého rjenječinjenja wo zrudnej narodnej situaciji mjez ewangelskimi Serbami a sčini někotre namjety, kak móhli na př. w Serbskim bliźe, serbskim tydžnju a Serbskim cyrkwinskim dnju namakać škit před dospołnym kóncom ewangelskeho serbstwa – jara wobmyslenja hódne słowa!

Farar Nowak z Drjowka přečita přednošk swojeho syna, młodeho delnjoserbskeho diplomoweho matematikarja Mata, kotryž bě so mjeztym do juhosłowjanskeje Ljubljany „wudał“. Wón bě hižo před tym za referat postajeny a je jón wudžěłał, hačrunjež njemóžeše sam tu być. Referat wo temje „Wědomosć a wěra“ nam předleži, je jara dobry, ale čežki a njemóžemy so hišće prawje rozsudzić, hač jón wotčišćimy.

Superintendent na wotp. Wirth dopomni w swojej rěči na jubilej našich čěskich ewangelskich bratrow, wo kotrymž smy tu hižo pisali.

Rjenje bě, zo da katolski farar Stanij Nawka cyrkwinski dzeń postrowić. Farar Albert wuži kónčne słowo k wulkemu a nuznemu dźakowanju.

Cyrkwinski dzeń je stajnje zaso dobra přiležnosć, so zetkawać, so rozmowjeć, nowe mocy do dźěła tež za ewangelske serbstwo čerpać!

C. Pjeh

Nowe woltarnišćo

w Hodzijskej cyrkwi

Nahladna ličba hosći swójbneho swjedženja dojdźe sebi do Hodžija, zo bychu sami posudžować móhli, štož je so tam znowa wuhotowało a postajilo. Rozmoľwa běše dosć žiwa.

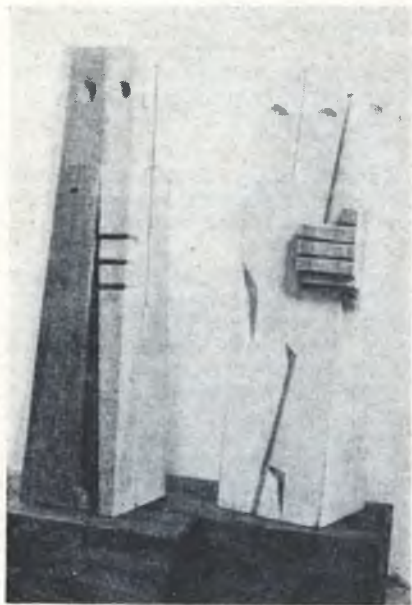
Hłosy młodžiny:

1. To je prawje, zo cyrkej wumělcam našeho časa nadawki dowěrja. Młody čłowjek chce tež w božim domje być wobdaty wot džensnišeho ducha. Štož je na woltarnišću widžeć, to je naš čas – poľny prašenjow a dwělów. Wumělc chce ze svojimi twórbami nastorki dać k přemyslowanju. Stela, wysoki, šwižni monument móže so wšelako wukładować:

Chrystus je z rowa stanył přewinny wšy móc smjerće.

To je Chrystusowe do-njebjes-spěće.

To je čłowjek, kotryž so ze swojeje stysknošće k Bohu woła.

2 wučomnikaj z Hodzijskeho woltarnišća

Njeh kóždy ze swojimi myslimi so zanurja do wumělskich twórbow. Čłowjek je džensa samostatny dosć, zo njetrjeba so za ruku wodźić dać. Wón chce sam swój puć pytać. Wón tež znjese, zo so do stareje cyrkwy něšto cyle noweho staji.

2. Do Hodzijskeje stareje, nadobneje, gotiskeje cyrkwy je něšto nowe a cuze přišlo. Wězo ma kóždy čas swoje formy a nahlady, ale běda, hdyž w jednym božim domje sebi stare a nowe formy tak njeznjesliwje napřečiwo steja.

3. Hdyž mlody čłowjek do cyrkwy přińdže, chce wón bože slowo slyšeć. Wšitko, štož jeho tu wobdawa, dyrbało jeho we wěrje posylnej, jeho tróštowac w jeho wšelakich nuzach a dwělowanjach, jemu nowu nadžiju a dowěru do Boha dać. Na 11 japoštoľach njeje spóznać, zo woni wjesele a z přeswědčenjom do swěta du, Chrystusowu wjesolu powěsć připowědać. To móhli runje tak derje swětni funkcionarjo być.

Hlós stareje generacije:

Wumělc je z chuduškimi srědkami džětał. To je derje tak. Naš čas nje-móže wjace z bohatstwami brojić, hdyž je na swěće tak wjele chudoby. Ale tež hromadže sklepane deski hodža so hódnje wobdžělać. Je Hodzijska wosada wumělecej přemalo časa dała, zo by móhl wjace duchowneje a ručneje prócy nałožiť?

Nam džensa njeje trjeba, zo nas wumělc storka do problematiki našeho žiwjenja, ale zo by nam wotmołwy dawał.

Wumělc je nawjazal na stawizny Hodzijskeje cyrkwy jako přenjeho misioniskeho srjedzišća w Hornjej Łužicy. To wšak njeje z tym sčinjene, zo na woltarnišću 11 postavow steja a zo je woltar položeny na 12 stolpaw.

Wumělske twórby našeho časa nohcědža być rjane, ale wěrne. Z tym steji rězbar Press z Drježdžan polnje na podložku biblije.

Gerhard Wirth

Naše nowiny a časopisy před 100 lětami

Z Hodzija

Při strašnym njewjerdnje, kotrež zańdženu njedzelu přez našu krajinu čehnješe, dyri blysk tři króc do našeje wsy. Přeni raz prasny wón do wulkeje lipy na Křižanec kuble, zdruha do blyskowoda na wumožerskim domje a třeci króc do doma mošnerja Grundmanna. Tu wón swisle rozščěpiwši na łubi do syna zjědže a je zapali. Wot tam wón po muri dele do najstwy zleća a rozbiwši a rozsmaliwši tu špihel, skleńcy a wšelaku druhu nadobu, wón znowa do murje skoči a wot njeje w delnim šosy wulki kruch wudyri. Grundmannec cyla swojba běše runje při blidže zhromadžena. Bože njewjedro srjedž do njeje prasny, tola na wulke zbože ničto wot njeje ani zranjeni njebu. Jenož Grundmannec nan dlěši čas pohlušeny na zemi ležeše a měješe, jako zaso k sebi přińdže, šwablowy slód w hubi. Palace syno na łubi bu, prjedy hač płomjenja wjetšu wobšěrnosć dostachu, spēšnje podušene. Serbske Nowiny, 27. 8. 1881

Z Luha

Kak móže Bóh tón knjez tola jednu wěc zohnowac, abo, kaž tež druzy praja, kajke dziwne wupłody tola druhyd přiroda přijnese, wo tym dawa bėrnjacy pjeńk swědćenje, kiž je tudomny knježi zahrodnik, k. Dorn a t h, plahował. Tutón pjeńk měješe w zelu 40 kiješkow abo stwjelcow, to najdlěše zelo běše 5¼ lochća dolhe, wšě hromadže pak w přerězku 4 lochće. Bėrnow měješe pjeńk 160, mjez nimi 6 čornych, wone wažachu wšě hromadže 8 kg a 200 g, to je nimalo 16½ punta, te najwjetše 20 wot nich wažachu jedna kóžda něhdže 120 g, někotre wot nich 140 g. 100 bėrnow so derje k jědži hodža, druhe 60 su něhdže kaž włóske a lėsne w rjechi wulke.

Serbske Nowiny, 10. 9. 1881

POWĚŚĆE

Hamburg: (ena) Ze 120 000 stajnymi wopytowarjami a dalšimi tysacami dnjowymi wopytowarjami bě 19. ewangelski cyrkwinski džen w Hamburgu 17.–21. junija dotal najwjetše zetkanje w stawiznach tutoho hibanja. Mjez hosćimi bě tež 30 wosobow syna delegacija z našeje republiki. Tema dnja: „Njeboj so!“ wukładowaše so pod wšelakimi aspektami, nic naposledk tež pod towaršnostnymi a politiskimi počahami. Nic we wobtuku, ale w zwisku z cyrkwiskim dnjom zarjadowana demonstracija přećiwo atomowym raketam w zapadnych krajach bě jedna z najwjetšich tajkich dotal.

Zhorjelc: Daloko přez 6 000 ludži zhromadži so najebać dešća njedzelu, 21. junija 1981, na „wjewjerkacej łuce“ w měščanskim parku k zakónčacej zhromadžiznje Cyrkwinskeho dnja. W samsnym času swjěčeše 1700 džěci w Křižnej cyrkwi. Před tym bě bvl kongres. Sobotu před Cyrkwiskim dnjom zeńdže so 1 400 ludži w

Měščanskej hali k ekumeniskemu forumej, na kotrymž so ewangelscy biskopja dr. Hempel, dr. Wollstadt, dr. Forck, pastor Dammann, prezident Zwjazka ewangelsko-swobodnych wosadow a katolski biskop Huhn prašenjam přítomnych stajichu.

Stralsund: Njedzelu, 28. junija, wobdžěli so wjac hać 4 000 ludži na cyrkwiskim dnju w tutym měsće, pod nadpismom: „Z Bohom za čłowjeka“. Hłowna zhromadžizna měješe formu božeho wotkazanja, kotrež so přez rynki podawaše. Při tym wuži so 75 wosebje hódnotnych keluchow z cyleje cyrkwy.

Gera: Schadžowanje generalneje synody Zjednoceneje ewangelsko-lutherskeje cyrkwy w NDR (VELK) je zamołwitosć křesćanow za měř a wotbrónjenje podšmórnylo, wozjewja ena. Synoda staja na wosady prašenja a to wosebje k „wukublanju k měrej“. Wona so praša, hać je tute wukublanje woprawdže hižo wostatok wosadneho džěla.

Warsawa: Prezident Pólskeje ekumeniskeje rady, prof. dr. Witold Benediktowicz, woswjeći 25. junija swoje 60ćiny. W zbožopřejnym lišće Zwjazka ewangelskich cyrkwjow w NDR wuzběhuje so zaslužba Benediktowicza wo pohłubšenje počahow mjez našimi cyrkwjemi.

Dessau: Hłownu zhromadžiznu Cyrkwinskeho dnja w Dessau (Krajna cyrkej Sakska-Anhaltska) wopyta 8 000 ludži. Wón wotmě so 28. junija. Tema bě: „Jedyn z druhim žiwy być, džělic a so modlić“. Rěčeše so wjele wo zamołwitosći křesćana za cily swět. Prezident Natho namolwješe, derje džělać a měř we wutrobach nosyć.

SERBSKE BOŽE SŁUŽBY

September 1981

6. 9. – 12. njedzela p. Swj. trojicy

Budyšin-Michalska: 9.00 hodź. kemše (Albert)

Budestecy: 14.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (G. Lazar)

13. 9. – 13. njedzela p. Swj. trojicy

Bukecy: 8.30 hodź. (G. Lazar)

Hrodzišćo: 8.30 hodź. (C. Pjech)

Bart: 10.00 hodź. (C. Pjech)

Huska: 10.00 hodź. (Wirth)

14. 9. – kermuša

Hodžij: 9.30 hodź. (G. Lazar)

20. 9. – 14. njedzela p. Swj. trojicy

Porsicy: 8.30 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

Budyšink: 10.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (Wirth)

27. 9. – 15. njedzela p. Swj. trojicy

Rakecy: 9.00 hodź. kemše z božim wotkazanjom (J. Lazar)

4. 10. – 16. njedzela p. Swj. trojicy

Budyšin-Michalska: 9.00 hodź. (Albert)

Njeswaćidlo: 10.00 hodź. (C. Pjech)

Budestecy: 14.00 hodź. (Wirth)

Pomhaj Boh, časopis ewangelskich Serbow. – Wuchadža jónkróc za měsac z licencu č. 417 Nowinarskeho zarjada pola předsydy Ministerskeje rady NDR. – Rjadowe Konwent serbskich ewangelskich duchownych. – Hłowny zamołwity redaktor: Farar Cyril Pjech, 84 Riesa 11, Windmühlenstraße 17, tel. 72 83. Ekspedicija: Farar G. Lazar, 8601 Bukecy (Hochkirch, Kirchweg 3). Přinoški a dary na konto Sorbische evangelische Superintendentur Bautzen Sp. Bautzen 4962-30-110! – Ludowe nakładnistwo Domowina Budyšin. – Index-Nummer 32921 – Čišeć: Nowa Doba, čišćernja Domowiny w Budyšinje (III-4-9-1475)